

[Arthur Jacobsen.]

ning eller forandring af lokaler og for bygningsinvesteringer — og jeg føjer til: alt under hensyn til efterbeskatning ved salg. Jeg synes, det er vanskeligt at forsvare nægtelse af afskrivning på forretningslokaler, når man indrømmer afskrivning på stormagasiner.

Vedrørende ændringen af afskrivning på varelagre med aftrapningen over 5 år er jeg usikker over for, hvad dette betyder for erhvervslivet. Jeg er klar over, at bortfald af varelagernedskrivningen kan nødvendiggøre øget kontrol med, hvorvidt den næringsdrivende udskyder beløb for ukurante varer, kaldet „udsalgsvarer“. Muligheden for indkomstregulering ved opgørelse af ukurante varer vil vel stadig være til stede, og det samme gælder indkomstregulering ved større eller mindre indkøb af varepartier forud for et regnskabsårs afslutning.

Vedrørende reglerne om nedskrivning på varepartier, indkøbt på bindende kontrakt, vil jeg sige, at der jo må være en del firmaer, som handler på udlandet, der bruger disse, og på det område synes jeg man burde have en vis sikkerhed for virkningen af ophævelsen af disse afskrivningsmuligheder. Vi har flere brancher — kornbranchen, branchen for huder og skind og skindbranchen, der handler med brændsel — som ikke har ret meget med varelagre, men som i allerhøjeste grad handler på kontrakt, og jeg vil tro, at disse vil blive meget dårligt stillet ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Det må være noget, som bør undersøges.

Fra min gruppes side vil vi godt være med til at undersøge de tanker, der ligger i disse lovforslag, og være med til at rette de skavanker, der kan være. Der var vel også en mulighed for, at afskrivningsperioden kunne aftrappes længere. Jeg kunne tænke mig 6 år og 5 pct. — det var i hvert fald nemmere for revisorerne — eller man kunne gå over til f. eks. 10 år. Men det får vi vel lejlighed til at tale om i det udvalg, der nu skal behandle disse spørgsmål.

Niels Westerby: Det ligesom ligger i luften, at der fra visse sider skulle antydes et modsætningsforhold imellem den interesse, der er i afskrivninger i erhvervslivet, og på den anden side lønmodtagernes

interesser. Sådan betragtning er aldeles forkert. Der er i høj grad et sammenfald af interesser imellem lønmodtagerne og erhvervslivets udøvere på dette vigtige område, som vi behandler i dag. Det er ganske vist rigtigt, at afskrivningsadgangen i første række kommer virksomhedsejerne til gode, men på lidt længere sigt kommer den jo alle andre til gode i form af højere lønninger, højere indtjening og højere produktivitet og velstandsstigning.

Vi ser sådan på det fra liberalt centrums side, at det er meget vigtigt at sigte frem imod den størst mulige økonomiske fremgang, og herunder hører også at skabe et erhvervsvenligt klima her i landet. Der er mange måder, man kan gøre det på, men to af de vigtige veje, man kan betræde, er for det første at have en pengepolitik med et lavt renteniveau og ikke nogen kreditstramning, sådan som vi har det i øjeblikket, og for det andet at have særdeles gode afskrivningsregler, der sørger for, at vi får investeret tilstrækkelig meget i erhvervslivet og derigennem for den enkelte beskæftigede i erhvervslivet kan sikre en meget høj produktivitet og dermed også en velstandstigning for hele samfundet.

Jeg må vel have lov til lige at nævne, at for nogle år siden opholdt jeg mig i USA og var til en sammenkomst med en række industridrivende og grossister i Chicago, og dér var det jo, som det er mange steder, almindeligt, at man begyndte at kaste sig ud i klagesange. Man klagede over, at man i USA ikke havde så gode afskrivningsregler, som man har i en række vesteuropæiske lande; derfor var man ikke særlig godt stillet og syntes ikke rigtig, man kunne klare sig i den internationale konkurrence. Det førte naturligvis til, at jeg sagde: ja men jeg kan da se, det er en blomstrende by, hvorfor går det så overhovedet? Hvorpå de svarede: vi har et lavere renteniveau og lettere adgang til kapital her i landet, og derfor kan vi alligevel klare os.

Det må føre mig ind i den betragtning, at det gælder om for vores vedkommende at give erhvervslivet både et lavt renteniveau og nem adgang til kapital og så komme af med kreditstramningen, men også at have så gode afskrivningsregler som overhovedet muligt.

Jeg må naturligvis erkende ligesom hr.